

Divadelní představení Sextánky (ŽAS Homole) - Broumov

Divadelní Ženský amatérský spolek Homole v pátek 18. září 2009 předvedl v Městském divadle v Broumově vlastní dramaturgickou adaptaci románu Viléma Neubauera *Sextánka*, pod téměř shodným názvem *SEXTÁNKY*.

Když si potenciální divák o představení přečetl, že se jedná o příběh z 20. let minulého století, žánru tzv. červené knihovny, jehož hlavní zápletkou je milostné vzplanutí žačky dívčího lycea k učiteli francouzštiny a všechny peripetie s tím spojené, když navíc v představení účinkuje deset dam rozhodně ne ve věku sextánek, mohlo se mu to zdát divné. Ono to ale divné nebylo. Naopak. Naprosto perfektně zde zafungoval přenos energie z jeviště do hlediště a všechny sextánky měly po dobu představení svých několik desítek diváků v hrsti. Snad nebyla chvíle, aby divák necítil, že je spolu s "dívkami" ve škole, vtažen do děje a že spolu s nimi řeší studentské problémy. Ta skupina žen, která hodinu a půl skotačila po jevišti, se rozhodla hrát si a jejich hraní bylo tak osvobozující a radostné! Celá inscenace měla nádech jisté naivity, byť bylo jasné, že to myslí vážně, ale současně se smějí sami sobě, tedy respektive, že se vážně neberou. Režisérka a autorka dramaturgické adaptace se chopila role vypravěčky celého představení, s červenou malou knížkou v ruce, a ostatní ji bravurně sekundovali ožíváním čteného. Vše se odehrávalo v jakémsi altánku a pro lepší orientaci diváků herečky na tabulku křídou napsali, kde právě jsme: sexta, sborovna, kluziště či nemocnice. V inscenaci se objevilo vše, co k divadlu patří, ať už dobře vymyšlené jevištní gagy, tak naprostá bezprostřednost. Ženský amatérský spolek, jak už z názvu vyplývá, nemá ve svém souboru žádné muže. Už proto si vysloužil přezdívku "Cimrmani v sukních". Tato skutečnost jim však absolutně neubírá na kráse, neboť muže v představení nahradili Alec Baldwin a Johnny Depp v podobě kartonových figur v životní velikosti na čtyřech kolečkách, kteří zároveň reprezentovali pubertální ženské idoly. A tak i naše "pubertáčky" pištěly, vzdychaly a dychtivě drmolily francouzská slovíčka.

Zkrátka, ať sextánky hrály jakkoli, nikdy nezapomněly na diváka, komunikovaly s ním, potřebovaly ho a hrály spolu s ním. A za to jim ještě jednou patří velký dík!

PN

Foto: Jan Záliš - PIN studio